

Ταξίδι σε ένα μεγάλο δάσος

Πολλά θαυμαστά πράγματα
συμβαίνουν στο μεγάλο δάσος.
Γι' αυτό, να περπατάτε αργά,
να έχετε τα αυτιά και τα μάτια σας ορθάνοιχτα!

Ο Καρπούλης, ο Βελανιδάκης

και τα δίδυμα Κερ και Άσι
ζούσαν στο πάρκο της πόλης.

Την ημέρα, όταν η παιδική χαρά
ήταν γεμάτη παιδιά που μιλούσαν και
έτρεχαν τριγύρω, κρύβονταν κάτω
από μια φουντουκιά. Μπορούσε εύκολα
να τους πατήσει κανείς, χωρίς να
το καταλάβει, μιας και ήταν τόσο
μικροσκοπικοί.

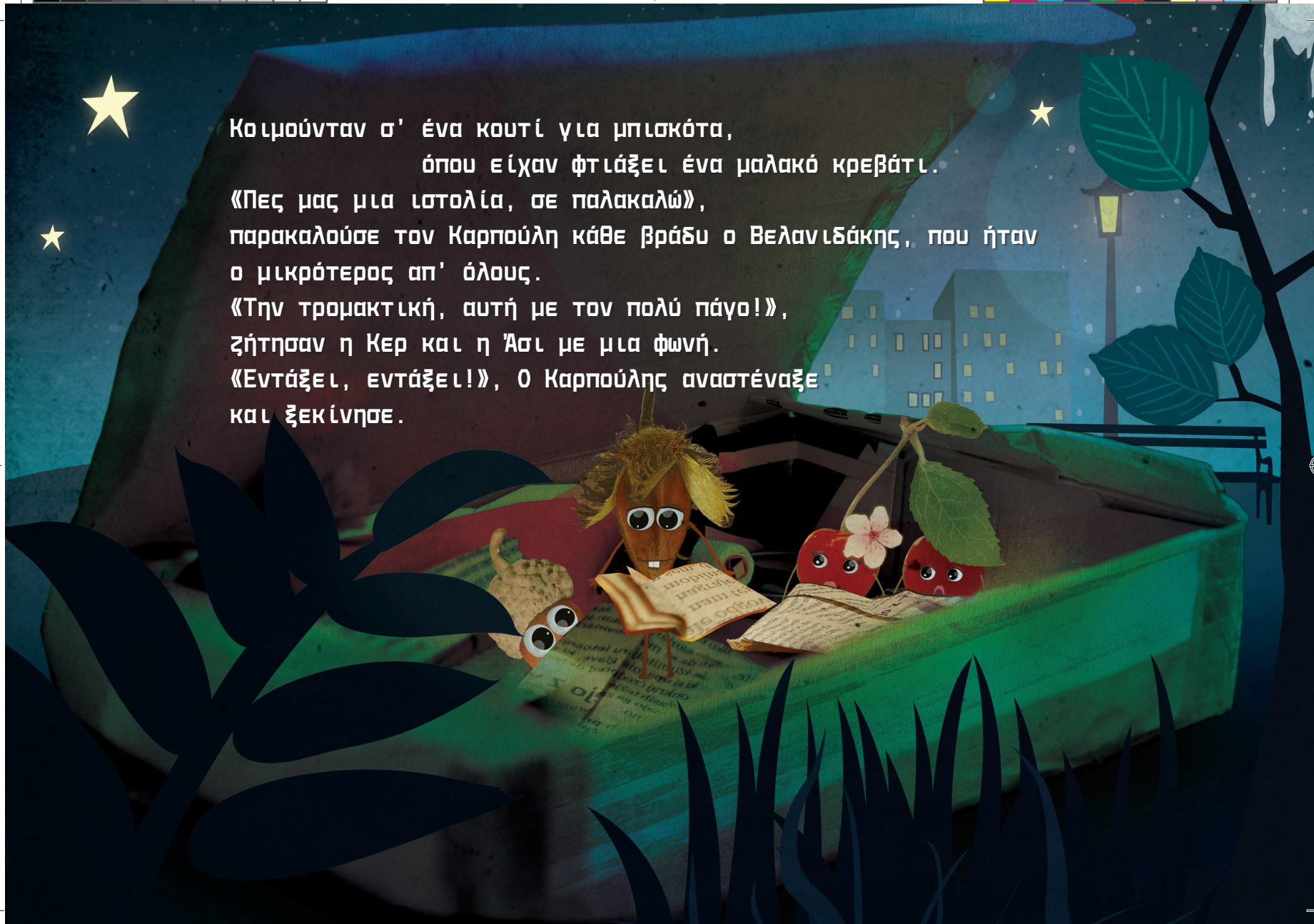

Όταν τα παιδιά έτρεχαν σπίτι για φαγητό το βράδυ,
ξεμυτούσαν στο πάρκο. Στον Καπούλη άρεσε πολύ
να ανεβαίνει σε ένα μικρό σκέιτμπορντ που είχε
πέσει από την τσέπη ενός αγοριού. Ο Βελανιδάκης
έκανε συνέχεια τσουλήθρα. Η Κερ και η Άσι έπαιζαν
στο σκάμμα μέσα στα κάστρα από άμμο,
που είχαν φτιάξει τη μέρα τα παιδιά.

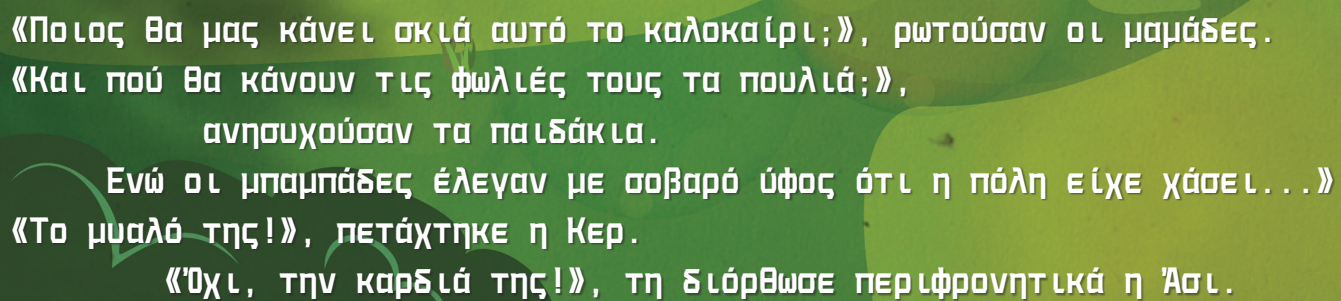
Κοιμούνταν σ' ένα κουτί για μπισκότα,
όπου είχαν φτιάξει ένα μαλακό κρεβάτι.
«Πες μας μια ιστορία, σε παλακαλώ»,
παρακαλούσε τον Καρπούλη κάθε βράδυ ο Βελανιδάκης, που ήταν
ο μικρότερος απ' όλους.
«Την τρομακτική, αυτή με τον πολύ πάγο!»,
ζήτησαν η Κερ και η Άσι με μια φωνή.
«Εντάξει, εντάξει!», Ο Καρπούλης αναστέναξε
και ξεκίνησε.

«Μια μέρα έβρεξε πάρα πολύ και τη νύχτα έπιασε τόσο κρύο που όλα τα δέντρα στο πάρκο τυλίχτηκαν από ένα παχύ στρώμα πάγου. Ήταν λες και φορούσαν χοντρά παλτά που τα τραβούσαν προς το χώμα. Βογκούσαν όλη τη νύχτα δυνατά και το επόμενο πρωί κείτονταν πεσμένα στο χώμα. Μερικές εβδομάδες αργότερα, έφτασαν οι ξυλοκόποι και τα πήραν μακριά.»

*
«Τον πνεύμονά της, είναι η σωστή απάντηση»,
ξέσπασε σε γέλια ο Καρπούλης και τα δίδυμα κοίταξαν αλλού, προσβεβλημένα,
το καθένα στη δική του μεριά.
«Πες μας κι άλλα», ζήτησε ευγενικά ο Βελανιδάκης. Και ο Καρπούλης συνέχισε.
«Μετά ήρθε η άνοιξη και φυτεύτηκαν νέα δέντρα:
δρύες, οξιές, αγριοκερασιές, φλαμουριές»,
απαρίθμησε. Οι άλλοι όμως είχαν ήδη αποκοιμηθεί.

Το πρωί, ξύπνησαν από τις δυνατές φωνές των παιδιών.
Νυσταγμένοι ακόμα, κοίταζαν έξω από τη φουντουκιά και έπεσαν
κατευθείαν σε ένα γυαλί, μέσα από το οποίο
μπορούσαν να δουν ένα γιγάντιο μάτι που ανοιγόκλεινε.
Ο Βελανιδάκης άρχισε να κλαίει από φόβο,
τα δίδυμα κράτησαν το ένα το άλλο σφιχτά
και ο Καρπούλης έκανε το χέρι του γροθιά με θάρρος.

«Τι κάνουν κάτω από μια φουντουκιά ένας καρπός, ένα βελανίδι και αγριοκέρασα; Συνήθως εδώ έχει φουντούκια!»

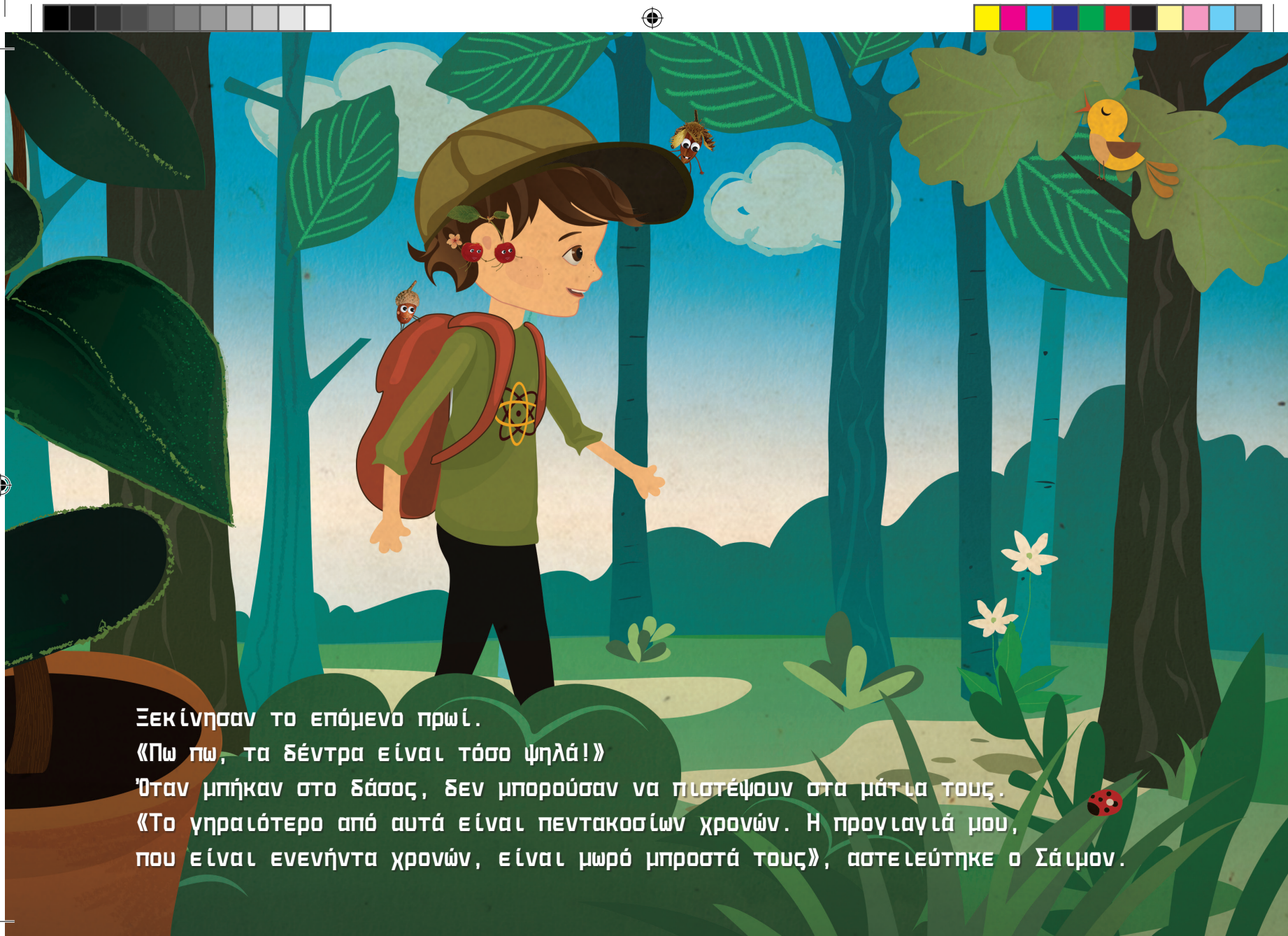
Ο Σάιμον είχε μπερδευτεί.

«Και κουνιούνται!», είπε με κομμένη την ανάσα όταν είδε και τους τέσσερις να το σκάνε πάνω στο σκέιτμπορντ του Καρπούλη. Τους έπιασε, φυσικά, με μεγάλη ευκολία. Τους έβαλε στο σακίδιό του και τους πήρε σπίτι.

Τους ακούμπησε με προσοχή πάνω σε ένα μεγάλο φύλλο
φίκου στο δωμάτιό του, για να νιώθουν περισσότερο σαν
στο σπίτι τους.
«Μη φοβάστε! Πηγαίνω στο δάσος κάθε μέρα, αλλά δεν έχω
ξαναδεί πλάσματα σαν και εσάς ποτέ!»
«Έχεις πάει στο μεγάλο δάσος;!» Ο Καρπούλης βρήκε το θάρρος να μιλήσει πρώτος.
«Φυσικά, ξεκινάει ακριβώς πίσω από το σπίτι μας», του εξήγησε ο Σάιμον.
«Μπορείς να μας πάρεις μαζί σου μια φορά;» Η Κερ και η Άσι κούνησαν τις πατούσες
τους με ενθουσιασμό.

Ξεκίνησαν το επόμενο πρωί.
«Πω πω, τα δέντρα είναι τόσο ψηλά!»
Όταν μπήκαν στο δάσος, δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους.
«Το γηραιότερο από αυτά είναι πεντακοσίων χρονών. Η προγιαγιά μου,
που είναι ενενήντα χρονών, είναι μωρό μπροστά τους», αστειεύτηκε ο Σάιμον.

«Και τι είναι αυτό;»

έμειναν έκθαμβοι από τη φτέρη, μιας και γνώριζαν μόνο την άσφαλτο και το γρασίδι του πάρκου.

Ξαφνικά, η χαμηλή βλάστηση άνοιξε και είδαν δύο φολιδωτά πρόσωπα!

«Τέρατα του δάσους!», ούρλιαξαν τα δίδυμα και κρύφτηκαν στο μανίκι του Σάιμον.

«Αυτά είναι κουκουνάρια από πεύκο και από έλατο. Υπάρχουν μερικά δέντρα αυτού του είδους εκεί», έδειξε με το δάχτυλό του ο Σάιμον.

«Τι παράξενα που είναι! Έχουν βελόνες αντί για φύλλα», είπε ο Καρπούλης.

«Ναι, είναι κωνοφόρα δέντρα. Ενώ εσείς μεγαλώσατε σε φυλλοβόλα δέντρα»,
τους εξήγησε το αγόρι.

«Μπορώ να σε αγγίξω;» Ο Βελανιδάκης δεν κρατιόταν άλλο από περιέργεια.

«Είστε τόσο άγλια, τλαχιά και έχετε εξογκώματα», αναφώνησε.

«Και εσείς είστε τόσο απαλά και μαλακά», είπαν τα κουκουνάρια αγγίζοντάς
τους με τη σειρά τους επιφυλακτικά.

Σύντομα ξεπέρασαν τη ντροπή τους. Το έλατο και το πεύκο αποκάλυψαν στους καλεσμένους τους ότι τα δάση μπορούν στην πραγματικότητα να είναι τεράστιες παιδικές χαρές. Ο Καρπούλης σκαρφάλωνε ψηλά, στις κορυφές των δέντρων, ο Βελανιδάκης κατέβαινε ένα ρυάκι εκεί κοντά με μια μικρή βάρκα φτιαγμένη από φλοιό, ενώ η Κερ και η Άσι προτιμούσαν να κάνουν κούνια στα κλαδιά.

Ο Σάιμον έμαθε στους μικρούς του φίλους πώς να φτιάχνουν σφυρίχτρες και τους έχτισε ένα νερόμυλο. Όταν ξεκίνησε να νυχτώνει, πήρε το δρόμο για το σπίτι. Ο Καρπούλης, ο Βελανιδάκης, η Κερ και η Άσι αποφάσισαν να μείνουν στο μεγάλο δάσος μαζί με τους καινούριους τους φίλους, παρέα με τα πελώρια δέντρα.

Silva
Slovenica

Εκδότης: Εκδοτικός οίκος Silva Slovenica

Έτος έκδοσης: 2016

Αρχιουντάκης: Δρ. Mojca Kraigher

Αρχιουντάκες: Boris Rantaša, Δρ. Peter Železnik

Κείμενα: Maša Ogrizek, BPCS

Εικονογράφηση και σχεδιασμός
βιβλίου: Slavica Danič,
Art Rebel 9

Κινούμενα σχέδια:

Larisa Kotnik, Art Rebel 9

Δημιουργία της εφαρμογής
επαιξημένης πραγματικότητας:

Kristjan Hlaj, Art Rebel 9

Παραγωγή: Art Rebel 9
και BPCS

Τιμή: Διατίθεται δωρεάν

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

087.5

OGRIZEK, Maša

Taxidevontas se éna megálo dásos / [keímena Maša Ogrizek ;
eikonográphese Slavica Danič]. - 1. e. - Ljubljana : Silva Slovenica, 2016

ISBN 978-961-6993-30-2

1. Gl. stv. nasl.

291.059968

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ:

LIFE FOR EUROPEAN FOREST GENETIC MONITORING SYSTEM

Η έκδοση του βιβλίου πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη του Προγράμματος LIFEENMON (LIFE/ENV/SI/000148) το οποίο συγχρηματοδοτείται από τον Ευρωπαϊκό μηχανισμό LIFE (Χρηματοδοτικός Μηχανισμός για το Περιβάλλον), το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Χωροταξικού Σχεδιασμού της Σλοβενίας και το Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών της Σλοβενίας.

REPUBLIC OF SLOVENIA
MINISTRY OF THE ENVIRONMENT
AND SPATIAL PLANNING

GOZDARSKI INŠTITUT SLOVENIJE
SLOVENIAN FORESTRY INSTITUTE